

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LI. Gregorii Papae I. Ad Ioannem Episcopum Corinthiorum. De
Anastasio episcopo deposito, & diacono eius, & de aliis plurimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Grat. dist.
100. cap. 6.
Anselm. lib.
6. cap. 98.

in altum leuata videbantur. Cur ergo hoc non subtiliter in hominibus custoditur, quod in lignis quoque ac lapidibus tanta consideratione perpenditur? Qua de re necesse est, ut vestra fraternitas præcellentissimum filium nostrum Childebertum regem admonere studeat, ut huius peccati maculam a regno suo funditus repellat, quatenus omnipotens Deus tanto illi apud se maiora retribuat, quanto eum conspicit, & amare quod ipse diligit, & vitare quod odit. Itaque fraternitati vestræ vices nostras in ecclesiis quæ sub regno sunt præcellentissimi filii nostri Childeberti, iuxta antiquum morem, Deo auctore committimus: singulis siquidem metropolitibus, secundum priscam consuetudinem, proprio honore seruato, pallium quoque transmisiimus, quo fraternitas tua intra ecclesiam ad sola Missarum solennia vtatur. Sicubi autem longius episcoporum quisquam pergere forte voluerit, sine tuæ sanctitatis auctoritate ei ad loca alia transire non liceat. Si qua vero inquisitio de fide, vel fortasse aliarum rerum inter episcopos causa emerferit, quæ discerni difficiliter possit, collectis duodecim episcopis ventiletur, atque decidatur. Si autem decidi nequiverit, discussa veritate ad nostrum iudicium referatur. Omnipotens autem Deus sua vos protectione custodiat, honoremque perceptum vos in moribus seruare concedat. Data die VI. Iunii, indictione XIII.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *Virgilio episcopo Arelatenſi.*] Hanc epistolam, & quinquagesimam secundam sequentem, paucis demptis vsurpauit Ioannes VIII. cum suas item in Gallia vices Roſtagno episcopo Arelatenſi committeret, ut infra ad annum Christi 876. videre est.

EPISTOLA LI.
GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM CORINTHIORVM.

De Anastasio episcopo deposito, & diacono eius,
& de aliis plurimis.

Gregorius Joanni episcopo Corinthiorum.

ÆQUITATEM atque sollicitudinem Secundini fratris & coepiscopi nostri, quæ olim bene nobis est cognita,

etiam series indicata scriptorum vestrorum monstrauit. In quare valde placuit, latosque nos reddidit, quia in causa Anastasii quondam episcopi, quam ei examinandam iniunximus, vigilantiam suam & diligenter exercuit, & cognita crimina, vt iustitia poscebat, & oportuit, vindicauit. Sed in his omnibus gratias omnipotenti Deo referimus, qui desistentibus quibusdā accusatoribus, cognitioni eius veritatem, ne tantorum causa facinorum latere potuisset, ostendit. Quoniam vero in eadem sententia, in qua superscriptum Anastasium iuste damnatum constat atque depositum, sic quasdam superscriptus frater & coepiscopus noster vltus personas est, vt nostro arbitrio reseruaret; idcirco quid de eis tenendum seruandumque sit presenti epistola signare perspeximus. Paulum itaque diaconum latorem presentium, quamuis culpa sua vehementer confundat atque redarguat, quod deceptus promissione ab accusatione nuper depositi quondam episcopi sui destiterit, & cupiditatis studio filere contra animam suam potius quam prodere vera consenserit; tamen quia plus esse conuenit nos misericordes quam districtos, hanc ei culpam ignoscimus, atque eum in ordine locoque suo recipiendum esse censemus. Nam ei a tempore prolatae sententiae afflictionem, quam pertulit, credimus ad vindictam huius posse culpae sufficere. Euphemium vero atque Thomam, qui pro deferenda accusatione episcopi sui sacros ordines acceperunt, eisdem sacris priuatos ordinibus esse censemus, atque ita sicuti sunt depositi volumus permanere, nec vnquam eos sub qualibet excusationis specie sacros in ordines reuocari decernimus. Nam nimis indignum, & contra ecclesiasticae regulam disciplinae est, vt honore, quem non ex meritis sed pro sceleris praemio perceperunt, fungantur. Quia tamen plus misericordiae quam districtae nos conuenit operam dare iustitiae, eosdem Euphemium atque Thomam in ordine locoque tantummodo, vnde ad ordines sacros promoti fuerant, volumus reuocari, & cunctis diebus vitae suae eorundem locorum continentiam, sicut consueuerant, ante percipiant. Clematium vero lectorem similiter benignitatis intuitu in ordinem locumque suum reuocandum esse constituo. Quibus etiam omnibus, id est, Paulo diacono, Euphemio,

Thomæ, atque Clematio commoda sua secundum locum & ordinem, in quo quisque eorum est, sicut solitus erat accipere, a præfenti tertiadecima indictione vestra fraternitas sine aliqua studeat imminutione præbere. Quia igitur superscriptus Paulus diaconus multa se pro utilitate ecclesiæ vestræ memorat expendisse, & ut ea possit recipere, fraternitatis vestræ solatio desiderat adiuuari; hortamur, ut si ita est, omni ei possibilitate ad recipienda quæ dedit debeatis concurrere, atque vestris eum auxiliis adiuuare; quia nulla ratio patitur ut in his quæ pro utilitate generalitatis impendit aliquod sustineat iniuste dispendium. Præterea tres libras auri, quas imminente superscripto fratre & coepiscopo nostro Secundino eundem Paulum diaconum pro utilitate vestræ dedisse constat ecclesiæ, fraternitas vestra eas cessante dilatione restituat; ne, quod absit, non rationabiliter, sed sola eum grauari voluntate tantummodo videatur.

EPISTOLA LII.

G R E G O R I I P A P Æ I.

AD EPISCOPOS GALLIARVM.

Vt Virgilio Arelatensi, cui vices suas commisit, obediant, ab eoque vocati ad Synodum veniant, nec ad longinqua loca sine illius auctoritate pergant.

Gregorius vniuersis episcopis Galliarum qui sub regno Childeberti sunt.

Ad hoc dispensationis diuinæ prouisio gradus diuerfos, & ordines constituit esse distinctos, ut dum reuerentiam minores potioribus exhiberent, & potiores minoribus dilectionem impenderent, * vera concordia fieret ex diuersitate contextio, & recte officiorum gereretur administratio singulorum. Neque enim vniuersitas alia poterat ratione subsistere, nisi huiusmodi magnus eam differentiarum ordo seruaret. Quia vero quæque creatura in vna eademque qualitate gubernari vel viuere non potest, cælestium militiarum exemplar nos instruit; quia dum sunt angeli, & sunt archangeli, liquet quod non sunt æquales, sed in potestate & ordine, sicut nostis, differt alter ab altero. Si